

Foranstaltninger før og efter retssager

EU hjælper med at rehabilitere indsatte ved at gøre det muligt for dem at afsone deres dom i hjemlandet. Med henblik herpå har Kommissionen etableret en ordning for overførsel af indsatte til det EU-land, de kommer fra, de normalt bor i, eller de har tæt tilknytning til.

Systemet er baseret på 3 "rammeafgørelser":

Afgørelsen om overførsel af indsatte til deres hjemland

☞ [Rammeafgørelsen om frihedsstraffe](#) fra 2008 gør det muligt for indsatte at blive overført til det land, hvor de normalt bor. Baggrunden er, at der er en større sandsynlighed for rehabilitering, hvis de indsatte afsoner deres dom i hjemlandet.

Afgørelsen forbedrer kommunikationen mellem landene og muliggør overførsler inden for fastsatte frister.

Fra hvornår gælder afgørelsen?

EU-landene skulle indarbejde denne afgørelse i deres nationale lovgivning senest **den 5. december 2011**. Oplysninger om status for gennemførelsen kan findes [her](#).

Hvad erstatter den?

For EU erstatter afgørelsen [den europæiske konvention om overførelse af domfældte \(1983\)](#) og dennes [tillægsprotokol \(1997\)](#), men disse konventioner vil dog fortsat gælde for tredjelande.

Afgørelsen om prøvetid i lovovertrædernes hjemland

☞ [Rammeafgørelsen om tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner](#) fra 2008 gør det muligt for personer at blive sendt tilbage til det land, hvor de normalt bor, hvis de:

- er blevet dømt og prøveløsladt eller
- har fået en alternativ straf

i et EU-land, hvor de ikke normalt bor.

Hjemlandet fører derefter tilsyn med udståelsen af straffen, eftersom der lettere opnås rehabilitering dér.

Fra hvornår gælder afgørelsen?

EU-landene skulle indarbejde denne afgørelse i deres nationale lovgivning senest **den 6. december 2011**. Oplysninger om status for gennemførelsen kan findes [her](#).

Hvad erstatter den?

Afgørelsen erstatter de relevante dele af [Europarådets konvention fra 1964](#) om tilsynet med betinget dømte og betinget løsladte lovovertrædere, men denne konvention vil dog fortsat gælde for tredjelande.

Afgørelsen om alternativer til varetægtsfængsling

☞ [Rammeafgørelsen](#) fra 2009 anvender princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

For mistænkte, der midlertidigt løslades forud for deres retssag, gør denne afgørelse det muligt, at ansvaret for **ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger** overføres til det land, hvor de pågældende normalt bor.

Derved vil EU-borgere kunne vende tilbage til hjemlandet, mens de afventer deres retssag i et andet EU-land. Hjemlandet fører tilsyn med dem via ikke-frihedsberøvende foranstaltninger (f.eks. krav om at forblive på et bestemt sted eller pligt til at henvende sig på en politistation hver dag). Derved undgås langvarige varetægtsfængslinger i udlandet.

Fra hvornår gælder afgørelsen?

Landene skulle indarbejde denne afgørelse i deres nationale lovgivning senest **den 11. december 2012**. Oplysninger om status for gennemførelsen kan findes [her](#).

Yderligere oplysninger

Se [Europris](#) og CEP.

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Sidste opdatering: 22/01/2019